

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A.** zastúpeného JUDr. E., proti žalovanému **A.**, o zaplatenie 956 403 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. septembra 2006 č. k. 26Cob 96/2006-8, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 15Cb/242/2005-60 z 15. marca 2006, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu škody vo výške 956 403-Sk s 13% úrokmi z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca svoj nárok na náhradu škody odôvodnil porušením zmluvnej povinnosti žalovaným, t.j. prerušením zberu jačmeňa. Jedným z predpokladov vzniku práva na náhradu škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka je aj existencia samotnej škody. Žalobca produkovanými dôkazmi (tvrdením o výrazne nižšom výnose úrody jačmeňa) nepreukázal, že mu škoda vznikla, čím si v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 O.s.p. nesplnil svoju dôkaznú povinnosť.

Žalobca podal proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie a žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd mu odňal možnosť konať pred súdom tým, že odvolacie pojednávanie uskutočnil bez prítomnosti jeho zástupcu, keď neakceptoval jeho

žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania. V dovolaní navyiac uviedol, že trval na tom, aby ho osobne zastupoval splnomocnený zástupca, a to nielen z dôvodu, že ho vo veci zastupoval aj pred súdom prvého stupňa, ale aj z dôvodu, že sa jedná o zástupcu, ktorý mu poskytuje právne služby už dlhšiu dobu. Ďalej namietal aj nesprávne právne posúdenie veci súdmi pri posudzovaní splnenia podmienok vzniku zodpovednosti za škodu, nakoľko existenciu škody navrhol stanoviť znaleckým posudkom, čo súdy neakceptovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a od. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.). Najskôr skúmal prípustnosť dovolania v danej veci a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, a preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci o peňažné plnenie s príslušenstvom odvolací súd rozhodol rozsudkom. Pokiaľ rozhodol v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Žalobca podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Toto dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nemá zákonom stanovené skutočnosti prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. K vadám uvedeným v § 237 O.s.p. prihlíada

dovolací súd z úradnej povinnosti, nakoľko ide o prípady závažných väd konania. Okrem iných ide o prípad, ak sa postupom súdu účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa doterajšej judikatúry odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Žalobca odňatie možnosti konať pred súdom odôvodnil prejednaním veci pred odvolacím súdom bez prítomnosti jeho zástupcu, i keď požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov pojednávania a neakceptovania inej osoby zástupcu žalobcom.

Podľa § 102 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom, určené na 21. septembra 2006 o 9.00 hod., bolo zástupcovi žalobcu (splnomocnenému na jeho zastupovanie v celom konaní so súhlasom, aby si v nevyhnutných prípadoch ustanovil za seba zástupcu) doručené 16. augusta 2006. Odvolaciemu súdu bolo 18. augusta 2006 doručené písomné podanie zástupcu žalobcu, v ktorom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že v tom istom termíne sa má zúčastniť pojednávania na Okresnom súde v Komárne, ktoré bolo skôr vytýčené a v prílohe predložil fotokópiu predvolania.

V žiadosti o odročenie pojednávania žalobca neuviedol, že napriek dohode obsiahnutej v plnomocenstve o zastupovaní advokátom, nesúhlasí so substitúciou. Nakoľko zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť pravidlo tzv. "predstihu" v prípade kolízie pojednávania na dvoch rôznych súdoch, bol postup odvolacieho súdu, ktorý vec prejednal v neprítomnosti zástupcu žalobcu v súlade

s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi ním nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Sama kolízia pojednávania nie je totiž bez ďalšieho dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 OSP. Zástupca žalobcu žiadne iné skutočnosti, ktoré by mohli byť predpokladom pre uznanie existencie dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania, neoznačil.

V súvislosti s námietkou, ktorá sa týkala hodnotenia dôkazov, dovolací súd poukazuje na samotné znenie § 132 O.s.p. podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci, ako aj na rozhodnutie č. R 37/1993, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR podľa ktorého nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.).

Žalovanému, ktorý mal v dovolacom konaní úspech, trovy dovolacieho konania nevznikli, v dôsledku čoho mu neboli priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. mája 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu